

Beklaagd van:

Te

Van 1 januari 1998 tot 30 oktober 2003

De eerste en de tweede

Als eigenaars,

Op het onroerend goed, gelegen te
gekadastreerd of geweest zijnde

Eigendom van
arbeider, geboren te op
en
stikster, geboren te op
beide wonende te

ingevolge de akte van aankoop d.d. 19 juni 1994,
verleden door notaris ;

Zonder voorafgaandelijke stedenbouwkundige
vergunning van het college van Burgemeester en
Schepenen, het reliëf van de bodem te hebben
gewijzigd en te hebben in stand gehouden,
namelijk:

Het doorvoeren van een reliëfwijziging door het
storten van opvulgronden op een gedeelte van het
perceel tot een hoogte van +/- 2 meter ten
opzichte van het maaiveld van het naastgelegen
bos, over een breedte van 8 à 10 meter en een
lengte van +/- 37 meter langs
(= aanleggen van toegangsweg naar een
achterliggend perceel);
Deze reliëfwijziging gaat gepaard met een
ontbossing van het loofbos.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op
vordering van de gemachtigde ambtenaar - thans de
stedenbouwkundige inspecteur - of het College van
Burgemeester en Schepenen, in toepassing van
artikel 65§1 van de wet van 29 maart 1962 houdende
organisatie van de ruimtelijke ordening en de
stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van het
gecoördineerde Decreet van het Vlaams Parlement
d.d. 22 oktober 1996, en thans artikel 149 van het
Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van
de ruimtelijke ordening:

de plaats te herstellen in de oorspronkelijke
toestand door het ongedaan maken van de
reliëfwijziging, hetgeen impliceert dat de
verhoging vanaf tot aan het

achtergelegen bos, over een breedte van gemiddeld 10 meter, een lengte van circa 37 meter en een hoogte van 1 tot 1,20 meter, dient te worden verwijderd en terug dient herbebost te worden met populier, zomereik, berk en wilg.

en over te gaan tot de veroordeling tot een dwangsom van 123 euro per dag bij niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn

Feiten thans ook strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18 mei 1999.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te
op 27/10/2004, nr.
en ambtshalve ingeschreven. Ontvangen : 55,89
euro. De Bewaarder (get.)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 24 juni 2005 door beklaagden tegen al de
schikkingen
- op 27 juni 2005 door het Openbaar Ministerie
tegen al de schikkingen uitgezonderd deze
betrekkelijk de burgerlijke belangen

tegen het vonnis, op tegenspraak gewezen door 1
rechter op 14 juni 2005 door de correctionele
rechtbank van Hasselt, 13^e kamer, dewelke als
volgt heeft beslist:

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar
gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149
en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de
organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals
gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S.
30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april
2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1
maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S.
22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29
januari 2004).

...

Eerste beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 500 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 2.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende drie jaren voor een deel van 350 euro te verhogen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.750 euro of een vervangende gevangenisstraf van 70 dagen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 37,41 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 500 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 2.500 euro of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van

opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende drie jaren voor een deel van 350 euro te verhogen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op 1.750 euro of een vervangende gevangenisstraf van 70 dagen.

Verwijst beklagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van 37,41 euro, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het ongedaan maken van de doorgevoerde reliëfwijziging en het verwijderen van de gestorte opvulgrond, bouwpuin, kasseien en betonijzers en het afvoeren daarvan naar een erkende stortplaats en tenslotte het ontboste gedeelte te heraanplanten met populier, zomereik, berk en wilgen en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De beklaagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door Mr. lococo
Mr. beiden advocaat bij de balie van

De neergelegde conclusie en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de datumbepaling der feiten gepreciseerd te worden als volgt:

"in meerdere malen tussen 31 december 1997 en 21 april 2000 op niet nader te bepalen data de wijzigingen te hebben doorgevoerd, en vanaf dan tot 30 oktober 2003 te hebben in stand gehouden".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De beklaagden werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, is de schuld van de beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten zoals hiervoor gepreciseerd bewezen gebleven.

Hiervoor wordt verwezen naar de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter, welke door beklagde in hoger beroep niet weerlegd wordt en door het Hof wordt beaamd en overgenomen.

2. Het aanvankelijk P.V. is niet nietig omdat er bij materiële vergissing gesproken werd over een parallelle weg, wat overigens in de dagvaarding niet terug te vinden is. Beklaagden wisten dan ook zeer goed waarvoor zij vervolgd werden.

3. Een vergunning in het kader van het Vegetatiebesluit van 16 juli 1996 is echter geen

geldige stedenbouwkundige vergunning waardoor zij gerechtigd zouden zijn de hier vervolgde reliëfwijziging door storten van opvulgrond door te voeren.

4. Beklaagden hebben echter vrijwillig reeds de reliëfwijziging en de opvulgronden verwijderd.

5. De kwestieuze inbreuken liggen in natuurgebied volgens het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 5 april 1977.

6. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagden,
- hun blanco strafregister,
- de omstandigheden en relatieve ernst van de feiten,
- het vrijwillige herstel.

Daarom worden de beklaagden ieder bestraft met een geldboete van 100 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen.

Nu de beklaagden vroeger nog niet veroordeeld zijn geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, wordt de bestraffing deels met uitstel verleend, zoals hierna bepaald.

Door deze bestraffing wordt beoogd hen in de toekomst verder te ontraden zich aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2002 doch voor 1 maart 2004.

M.b.t. de herstellvordering

7. Bij brief van 3 mei 2006 gaf de stedenbouwkundige inspecteur te kennen dat hij niet meer aandringt op zijn herstellvordering van 17 september 2001 behoudens voor wat betreft de vordering tot herbebossing van het ontboste (weg)gedeelte.

8. Beklaagden hebben op 3 juni 1998 in het kader van het Vegetatiebesluit van de overheid een vergunning gekregen om een toegangsweg aan te leggen. Dit houdt natuurlijk in dat op die weg de aanwezige vegetatie moest worden gekapt.

9. De beperkte herstellvordering is dan ook onredelijk omdat zij tegenstrijdig is met wat in het kader van het Vegetatiebesluit werd vergund en aldus niet louter de goede ruimtelijke ordening voor ogen heeft.

OM DIE REDENEN:

HET HOF,

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198 en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001
- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950
- 1 en 8 van de wet van 29 juni 1964

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Bevestigt het bestreden vonnis mits deze wijzigingen:

Preciseert de datumbepaling der feiten zoals gezegd (pagina 6);

Veroordeelt de beklaagden wegens de feiten zoals gepreciseerd ieder tot:

- een geldboete van HONDERD EURO gebracht op VIJFHONDERD EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van DERTIG DAGEN;

Verleent beklaagden voor een termijn van DRIE JAAR vanaf heden uitstel van tenuitvoerlegging van die geldboete voor een gedeelte van VIJFTIG EURO gebracht op TWEEHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN zodat een gedeelte van VIJFTIG EURO gebracht op TWEEHONDERD VIJFTIG EURO door verhoging met 40 opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van VIJFTIEN DAGEN effectief blijft;

Verplicht de beide beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

M.b.t. de herstellvordering

Verklaart de beperkte herstellvordering ongegrond;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden tot de overige kosten van de strafvordering in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 92,54 euro;

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzing van de TWAALFDE kamer van het HOF
VAN BEROEP te ANTWERPEN op
VEERTIEN JUNI TWEEDUIZEND EN ZES

Waar aanwezig waren

Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Substituut-procureur-generaal

Griffier